

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28501/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Зорић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Јевтовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1223/23 од 19.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1223/23 од 19.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1223/23 од 19.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1223/23 од 19.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П 536/22 од 01.02.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати 40.000 евра са законском затезном каматом од 13.03.2007. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 130.600,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за исплату дуга, у чињенично-правној ситуацији да је су тужилац и "Капител" доо из Ужица, чији је директор и заступник био тужени, дана 13.03.2007. године, закључили предуговор о купопродаји стана у изградњи, по основу ког је тужилац на име дела купопродајне цене туженом лично исплатио износ од 40.000 евра, да до изградње стана није дошло, нити је тужиоцу новац враћен, а над наведеним привредним друштвом отворен је стечајни поступак 2011. године, закључен 2016. године, те је исти одбијен, у смислу члана 15, 104. и 139. Закона о привредним друштвима, јер тужени није пасивно легитимисан из разлога што је тужилац предметни уговор закључио са привредним друштвом, за чије обавезе чланови друштва не одговарају сопственом имовином, а тужилац није доказао да је тужени злоупотребио привредно друштво за преварне или незаконите радње. Осим тога, нижестепени судови су закључили да је основан приговор застарелости имајући у виду да је тужилац 2007. године стекао право да захтева испуњење обавезе, а тужбу је поднео 2022. године, односно након протекла рока од 10 година, као општег рока застарелости. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио применом одговарајућег материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати и да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 01.06.2022. године, а вредност спора означена у тужби је 40.000 евра, односно 4.680.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**